

tillbage, da Fordelen ved Roesukkerfabrikationen har været saa stor, at selv en mindre Indtægt ikke vil bringe de en Gang i denne Produktion Interesserede til at indskrænke den uden ganste midlertidig, og den mindste Indskrænkning paa et Øbet i den over hele Jordfloden spredte Sukkerproduktion strax vil være en Stimulans for Konkurrenterne, der bringer dem til at tage yderligere fat.

Sukkerroekulturen vil derfor neppe i Fremtiden blive saa lønnende for Landmanden, som den hidtil har været, og da de med denne Drift forbundne Omkostninger ere temmelig store og uden Paavirkning af Roesværdien, vil et Procentafflag i denne fremkalde et langt større Procentafflag i Jordens Nettoudbytte. Men som alt anført har Sukkerroedyrkingen vistnok ogsaa været ualmindelig indbringende for Landmændene, og vi tvivle ikke om, at de navnlig under de nuværende lave Kornpriser maa kunne nøjes med lidt lavere Priser for Roeserne, end de fik i de gode Tider.

Men ved Siden af eller maaske snarere som den væsentligste Grund til den omtalte Overproduktion eksisterer der dog et andet Forhold, som truer den danske Fabrikation med Fare, nemlig de Fordele, som i flere Stater og navnlig i vort sydlige Naboland bydes Udførselen af Sukker ved Bestatningen af Produktionen og Godtgjørelse af samme for det, der ikke forbliver i den indenlandske Konsum.

I Tyskland har man lagt Afgiften paa Vægten af Roeserne, saaledes at der ifølge Loven af 26de Juni 1869 betales 80 Pf. for hver Ctr. Roes, idet man er gaaet ud fra, at der til Fremstilling af 100 Pfd. Sukker medgaaer 1,250 Pfd. Roes, og Udførselsgodtgjørelsen blev fastsat paa Grundlag af denne Antagelse. Senere blev dog ved Loven af 7de Juli 1883 Udførselsgodtgjørelsen nedsat med 40 Pf. pr. Ctr. og udgjør nu herefter:

For Raasukker over 88 pCt. Polarisation pr. 100 Pbd. 9 Mk.

For Randis og Topsukker (indtil en Vægt af 12,5 lg.) pr. 100 Pbd. 11,1 Mk.

For andet raffineret Sukker af mindst 98 pCt. Polarisation pr. 100 Pbd. 10,4 Mk.

Det er under disse Forhold, at Sukkerroekulturen og med den Industrien er voget saa overordentlig stærkt i Tyskland, som man vil se af høstaaende Tabeller.

Hjemmekonsumen er forlængst dækket af den indenlandske Produktion, og Eksporten har efterhaanden antaget uhyre Dimensioner. Bestatningsmaaden har nemlig været en Spore for den tyske Fabrikant til at udvinde den størst mulige Mængde Sukker af sine Roes, og det er lykkedes saa godt, navnlig ved Indførelsen af Diffusionsmetoden, Udvinding af Sukker af Melassen og Forædling af Roeskvaliteten gennem en rationel Frøkultur, at man ifølge officiel Beretning i Kampagnen 1883-84 gennemsnitlig af 100 Pbd. Roes har fabrikeret 10,54 Pbd. Sukker.

Saafernt nu Sukkeret udføres som Raasukker, vil der blive betalt Afgift tilbage svarende til 9 Mk. pr. 100 Pbd., altsaa for

10,54 Pbd. Raasukker over 88 pCt. Polarisation à 9 Mk.

Pf. 94,86

100 Pbd. Roes have betalt . . . . . " 80

Præmie ved Udførsel. . . Pf. 14,86

o: pr. 100 Pbd. Raasukker 1,41 Mk.

Sler Udførselen derimod i Form af raffineret Sukker, og antage vi, at 100 Pbd. Raasukker give 78 Pbd. Melis eller lignende haarde Varer, 12 Pbd. hvide, løse Sukkere over 98 pCt., 7 Pbd. Sirup og 3 Pbd. Svind, saa faa vi en Toldgodtgjørelse ved Udførsel af

78 Pbd. Melis eller lign. à 11,1 Mk. 8,658

12 Pbd. Konsumvare à 10,4 " 1,248

Mk. 9,906

Til Fremstilling af 100 Pbd. Raasukker er der medgaaet 948 Pbd. Roes, der have erlagt i Afgift

948 Pbd. Roes à 80 Pf. . . . . Mk. 7,584

Mk. 2,322

hvorefter der saaledes ydes Fabrikanten Mk. 2,322 mere ved Udførselen, end han har betalt i Afgift.

Navnlig paa dette Grundlag har Tyskland kunnet optage Konkurrencen paa alle europæiske, ja selv det nordamerikanske Marked, og det har derfor været disse ved den